

ikke er Tilfældet, maa man indskrænke sig til at forbedre de nuværende Rekviziter saameget, som ifølge en rigtig Fortolkning af Reglementet kan ansees for hjemlet, og saa er det, man har ønsket, at ansætte en Dpshynsmand derved. Det er imidlertid ikke noget Nyt, at en saadan Dpshynsmand ansættes; thi en saadan Dpshynsmand har allerede i længere Tid været ansat der, og ved en fgl. Ref. af Mai 1834 — medens Reglementet er af Novbr. 1834 — er det udtrykkelig bestemt, hvormeget der til en saadans Tilshynsmand eller Dpshynsmand, hvad man nu vil kalde ham, skulde udredes af Færgelauget, nemlig 150 Rbd. aarlig. Hidtil har det ikke været nogen særlig Bestilling, det har været forenet med Soindrulleringsofficersposten, men da Generalpostdirecteuren ønskede, at der skulde finde et skarper Tilshyn Sted med den hele Færgeindretning, har man forlangt en egen Post oprettet der. Skjøndt der endnu ikke var Tale om nogen Indstilling til at oprette et nyt Embede, men kun om Indstilling til at oprette en Bestillingspost, som ikke gav nogen Adgang til Pension, havde jeg dog de samme Betænkeligheder, som den ærede Rigsdagsmand har, og jeg lod derfor, da der var kommen en overordentlig kyndig Mand til Aalborg som Overtoldinspecteur, og hans Forretninger daglig bragte ham i Nærheden af Havnen, og tildeels til det Sted, hvor Færgeløbet er, undersøge, om det ikke var muligt at faae det tilstgtede skarper Tilshyn udført ved denne Mand imod den Betaling, som det engang ifølge fgl. Resolution af Mai 1834 var paalagt Færgelauget at udrede. Det var mig bekendt, at, naar denne Mand kunde paatage sig det, saa kunde man være vis paa, at han vilde udføre det meget godt, men det viste sig, at denne Mand, saa smigret han end søgte sig ved den Tillid, der var vist ham, og saa gjerne han, som enhver Anden, vilde tjene 150 Rbd. om Aaret, dog ikke kunde forsvare at paatage sig det, fordi han maatte erkjende, at, naar Tilshynet ved denne Færgeindretning skulde være saa skarpt, som dette hele brostfældige Færgevaesens Historie lærer, at det maa være, saa kunde han ikke overkomme det, naar han skulde forene det med sine øvrige Embedsforretninger; han an-

besalede derfor selv, at han ikke maatte faae denne Indtægt og Bestilling, men at der maatte antages en Bestillingsmand dertil, og det var ogsaa det, som af General-Postdirectionen var bragt i Forslag. Nu mener vel den ærede Rigsdagsmand, at, naar det endelig skal være nødvendigt at have en særegen Tilshynsmand der, saa burde i det Mindste Færgelauget selv bestofte denne Mand, og han meente, at man kunde hensefere denne Dpshynsmand under Færgerequiziterne. Det vilde jeg ogsaa ønske; jeg kunde meget godt unde Interessenterne i Færgelauget, som i mine Tanker langtfra have fyldestgjort, hvad de ere det Offentlige skyldige paa Grund af det Privilegium, som de have i Hænde, og som man ikke kan tage fra dem, at det blev paalagt dem at lønne en saadan Dpshynsmand, men det har imidlertid været antaget, at man ifølge Reglementets Ord ikke kunde paalægge dem det uden at udsætte sig for en Proces, hvilket, isærdeleshed efter Sagens mindre Bevidenhed, var meget ubehageligt, og for at man ikke kan paalægge dem at udrede mere, end der ved den kongelige Resolution af 1834 var bestemt, taler ogsaa det, at en senere kongelig Resolution af 1843, som blev afgiven i et Tidspunkt, hvor man ogsaa havde en alvorlig Overbeviæning om det Slette i det Sundbyesse Færgevaesen, udtrykkelig har opstillet det Selvsamme, nemlig at det ikke kunde paalægges Færgelauget at udrede et Gagetilskud af 50 Rbd. til den Indrulleringsofficer, der dengang havde Tilshynet, og som hidtil havde havt 150 Rbd., af Færgevaesenet. Med disse Data for Die troer jeg vel, det kunde forsvares, at Regjeringen har troet, at man ikke kunde paalægge Færgelauget mere; thi med al den Overbeviæning, man kan have om, at Færgevaesenet ikke er, som det burde være, og at det var ønskeligt, at det ikke eksisterede, bør det Offentlige dog ikke, og allermindst den lovgivende Magt, træde Privilegiehavernes for nær ved at stille større Fordringer til dem, end man med nogenlunde Sikkerhed kan vide, at man er berettiget til at stille. Derfor er det, at det Forslag er gjort, der foreligger i Finantsloven, nemlig, at Dpshynsmanden, foruden de 200 Rbd., som allerede ifølge ældre Bestemmelser ere normerede